

Вольны птах беларускіх нябёсаў

20 мая споўнілася 120 гадоў з дня нараджэння вядомага беларускага паэта Язэпа Пушчы. Да гэтай даты ў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі прайшоў круглы стол «Адысея Язэпа Пушчы», а ў зале беларускай літаратуры адкрылася выстава «Вольны птах беларускіх нябёсаў».

На выставе прадстаўлены выданні паэта 1920 – 1930-х гг., а таксама апошнія прыжыццёвыя зборнікі 1960-х гг. Акрамя кніг дэманструюцца і дакументы паэта з 26-га фонду Беларускага дзяржаўнага архіва-музея літаратуры і мастацтва (БДАМЛіМ), фонду Язэпа Пушчы. Ёсць яны таксама ў фондах 225 – «Маладняк»; 407 – «Адам Бабарэка» і інш. Адзінкавыя дакументы, падпісаныя Пушчам, захоўваюцца і ў Нацыянальным архіве Рэспублікі Беларусь (ф. 4п. (фонд ЦК КПБ), воп. 1, спр. 2895 і 3080).

Язэп Пушча (сапр. Іосіф Паўлавіч Плашчынскі) быў адным з заснавальнікаў Усебеларускага аб'яднання паэтаў і пісьменнікаў «Маладняк», а таксама Беларускага літаратурна-мастацкага згуртавання «Узвышша». Калі гартаць дакументы фонду «Маладняк» у БДАМЛіМ – то заўважаеш, што шмат якіх з іх падпісаў Язэп Пушча.

Пасля арышту ў 1930 г. і высылкі наш славуты паэт вымушаны быў працаваць бухгалтарам, рахункаводам і ў рэшце рэшт настаўнікам. Настаўніцтва было любімым заняткам Язэпа Пушчы. Ён вельмі любіў дзяцей і лёгка знаходзіў з імі агульную мову, станавіўся для сваіх вучняў сапраўдным сябрам.

Першы прамень надзеі на вяртанне да любімай настаўніцкай справы з'явіўся ў 1936 г., калі яго запрасілі на працу ў Шавыралаўскую сярэдняю школу. Праўда, адпрацаваў паэт там каля года і 28 чэрвеня 1937 г. быў пераведзены ў Манакоўскую сярэдняю школу Мурамскага раёна Уладзімірскай вобласці.

Менавіта ў Манакоўскай сярэдняй школе Язэп Пушча сапраўды адчуў сябе годным і вольным чалавекам. Там нішто не нагадвала паэту пра яго нядаўняе мінулае. Па выніках 1938/1939 навучальнага года ён нават атрымаў прэмію ў 200 рублёў. Для таго часу гэта былі вялікія грошы. А для былога палітвязня такая ўзнагарода – вельмі рэдкая з'ява.

Выстава складаецца з двух раздзелаў: «І супраць ветру ўзмахну крыламі» і «Зерне памяці». Сваёй мэтай я як куратар выставы паставіў поўнае раскрыццё жыцця і творчасці паэта. На вялікі жаль, Язэп Пушча не змог

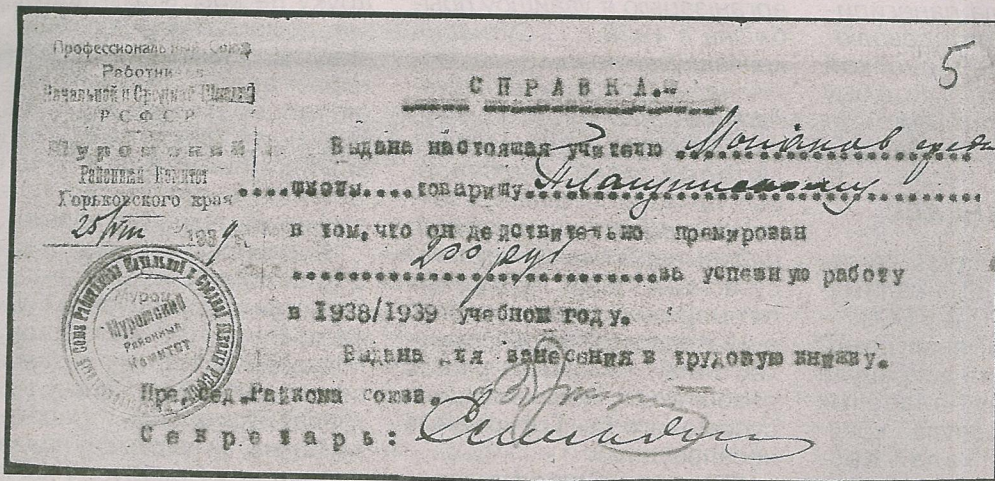
пасля сябе пакінуць вялікую спадчыну. Прычына – рэпрэсіі 1930-х – 1950-х гг. Але ўсё роўна ёсць што выдаваць і чым ганарыцца.

Адкрывае выставу двухтомнік паэта, складзены Л. Мазанік у 1993 – 1994 гг., у якім шмат твораў было надрукавана ўпершыню. Гэтая даследчыца адной з першых пачала карыстацца фондам Язэпа Пушчы ў БДАМЛіМе. Калі ўважліва паглядзець каментары да гэтага выдання, то словы «Друкуецца ўпершыню» сустракаюцца вельмі часта. Менавіта гэтым і карысны двух-

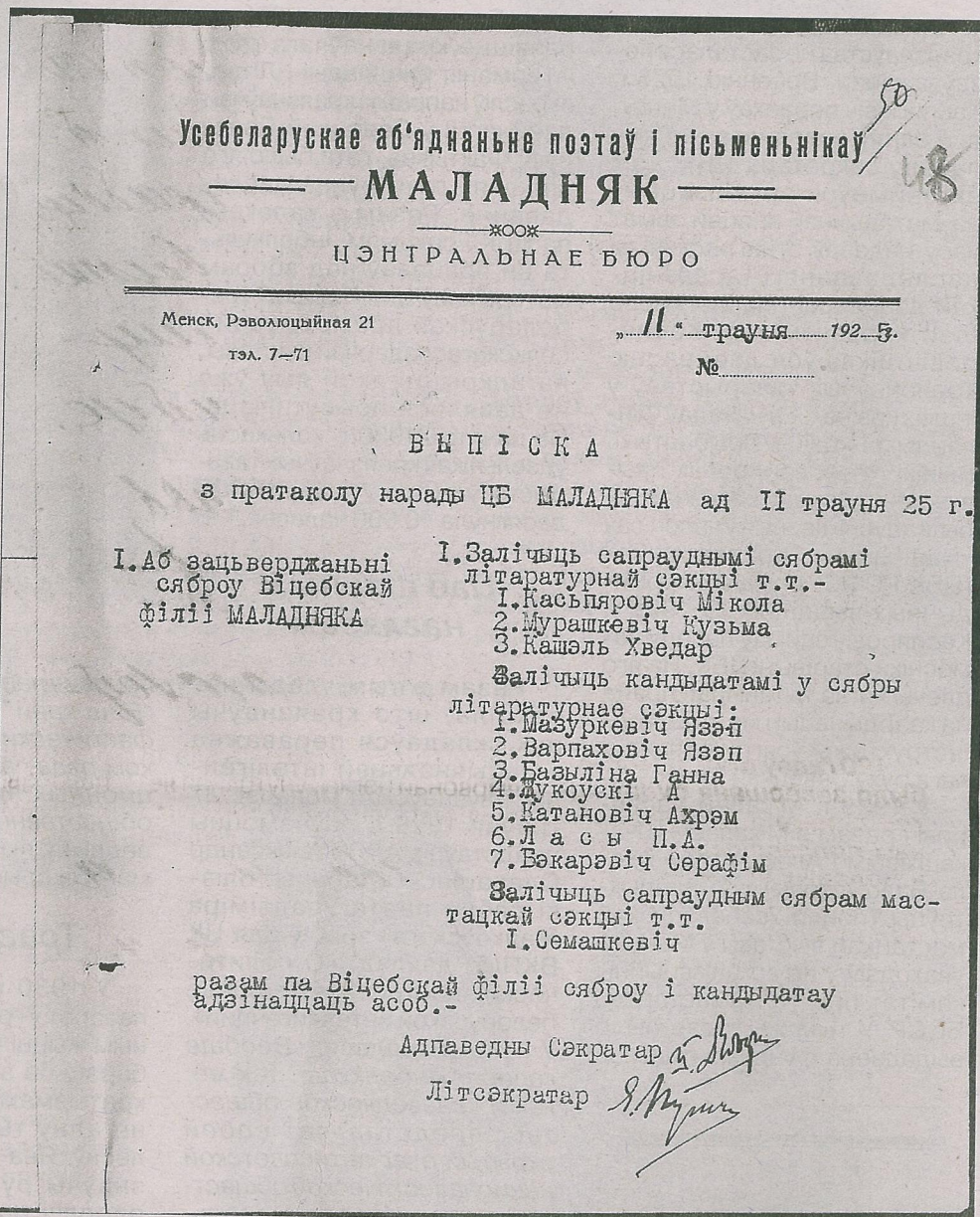
томнік. Ён раскрывае сапраўднага Язэпа Пушчу. Л. Мазанік дасканала вывучыла ўсе нататнікі паэта, яго чарнавыя і чыставыя накіды. Такім чынам атрымалася вельмі багатае літаратурнае выданне. У гэтым зборы твораў чытач упершыню пазнаёміўся з успамінамі жонкі паэта Станіславы Шпакоўскай. Хаця на выставе прадстаўлена крыху больш за 70 выданняў, яна атрымалася змястоўнай.

Выстава працуе да 29 чэрвеня.

Зміцер ДАВІДОЎСКИ

Даведка аб прэміраванні настаўніка Манакоўскай сярэдняй школы Плашчынскага «за успешную работу». 1939 г. З фонду БДАМЛіМ.

Адзін з дакументаў «Маладняка», падпісаны яго літсекратаром Язэпам Пушчам. 1925 г. З фонду БДАМЛіМ.